EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.2.2015
COM(2015) 85 final

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA CENTRALBANKEN OCH EUROGRUPPEN

Europeiska planeringsterminen 2015: Bedömning av tillväxtproblem, förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser, och resultaten av de fördjupade granskningarna enligt förordning (EU) nr 1176/2011

{SWD(2015) 20 final till SWD(2015) 47 final}

1. BAKGRUND

För första gången sedan 2007 förväntas alla ekonomier i Europeiska unionens medlemsländer att växa 2015[1]. Den ekonomiska aktiviteten väntas hämta sig något i EU och i euroområdet i år för att ytterligare ta fart 2016. Förbättringen backas upp av lägre oljepriser, eurons depreciering och Europeiska centralbankens okonventionella åtgärder, främst dess utökade program för köp av tillgångar. Det ökande förtroendet och det snabba genomförandet av kommissionens investeringsplan för Europa[2] torde också stärka den reala ekonomin. Återhämtningen är dock skör, inflationen är fortsatt låg och de sociala följderna av år med låg eller ingen tillväxt är ännu allvarliga i flera medlemsländer.

På kort sikt kommer den prognostiserade ekonomiska tillväxten inte vara hög nog för att leda till några större förbättringar på arbetsmarknaden. Arbetslösheten väntas visserligen sjunka till 9,8 % i EU och 11,2 % i euroområdet under 2015, men det är ändå oacceptabelt höga nivåer och läget är mycket värre i flera medlemsländer. Ungdomsarbetslösheten är alldeles för hög och hälften av alla arbetslösa har varit utan arbete i över ett år. Samtidigt är det uppmuntrande att se att de arbetsmarknadsreformer som flera länder på senare år har genomfört börjar ge resultat och kommer att bidra till att arbetslösheten sjunker ytterligare under 2016.

Underskotten i den offentliga sektorn fortsätter att minska och underskottskvoten i EU väntas sjunka till 2,6 % i år och till 2,2 % nästa år (2,2 % och 1,9 % i euroområdet). För EU väntas skuldkvoten ha nått sitt högsta värde på 88,4 % under 2014. För euroområdet torde skuldkvoten nå sin topp i år på 94,4 % innan den börjar sjunka.

Den internationella händelseutvecklingen gör också att de ekonomiska utsikterna är osäkra. Det gäller till exempel instabila råvaru- och energipriser, växelkurser och finansmarknader, de fortsatta geopolitiska spänningarna i EU:s närområde och den avmattade ekonomiska aktiviteten i tillväxtekonomierna.

I den årliga tillväxtöversikten för 2015[3] presenterade kommissionen en ny jobb- och tillväxtagenda som bygger på tre huvudlinjer som förstärker varandra:

i) samordnad stimulans till investeringar

ii) en förnyad vilja till strukturreformer

iii) fortsatt ökat budgetansvar.

Kommissionen har aviserat att man ska rationalisera och stärka den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken för att öka känslan av delaktighet, stärka egenansvaret och effektivisera genomförandet på alla nivåer.

Enligt denna nya strategi har en landsrapport utarbetats för varje land[4], liksom en rapport för euroområdet[5]. I rapporterna utvärderas varje lands framsteg med de problem som

[1] Europeiska kommissionens ekonomiska vinterprognos av den 5 februari 2015.
[2] COM(2014) 903, 26.11.2014.
[3] COM(2014) 902, 28.11.2014.
[4] Förutom Grekland – en rapport om Grekland kommer att publiceras senare, där man tar hänsyn till uppföljningen av Eurogruppens uttalanden av den 20 och den 24 februari 2015.

identifierades i de landsspecifika rekommendationerna 2014–2015[6]. För 16 medlemsländer innehåller rapporterna dessutom resultatet av de fördjupade granskningar som krävs enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser[7]. På grundval av denna analys föreslår kommissionen en uppdatering av flera medlemsländers status enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser.

I dagens paket utvärderas också medlemsländernas finanspolitiska läge på grundval av kommissionens senaste ekonomiska prognos. För vissa länder tar kommissionen ställning till om det ska vidtas ytterligare steg enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Den bedömningen bygger på kommissionens yttranden från november om euroländernas utkast till budgetplaner för 2015[8], samt på kommissionens nya riktlinjer om hur man kan få den gemensamma finanspolitiska ramen att stödja EU:s jobb- och tillväxtagenda[9].

2. FORTSATT OMBALANSERING AV VÅR EKONOMI

I kölvattnet på ekonomi- och finanskrisen håller flera makroekonomiska obalanser på att korrigeras, men det finns fortfarande stora risker i vissa medlemsländer. Höga utlandsskulder gör framför allt de skuldsatta länderna sårbara och förbättringen av bytesbalansen är inte alltid tillräcklig för att stabilisera skulden. Trots att förlusterna i priskonkurrenskraft jämfört med nivåerna före krisen till viss del har korrigerats i flera skuldsatta länder, är det ändå en brådskande prioritering att befästa exporttillväxten för att stärka den potentiella tillväxten. Parallellt är bytesbalansöverskotten fortsatt höga i vissa länder: det speglar ihållande svag inhemsk efterfrågan, vilket främst tar sig uttryck i låga nivåer på de privata och de offentliga investeringarna.

Flera länder är sårbara på grund av hög skuldsättning i den privata och den offentliga sektorn. En minskad skuldsättning sänker dock tillväxten medan saneringen pågår, och låg inflation gör det svårare att få ner skuldkvoten. Arbetslösheten, främst ungdoms- och långtidsarbetslösheten, är fortsatt hög och har tillsammans med ökad fattigdom i flera länder lett till en mycket negativ social utveckling. Det påverkar också tillväxtutsikterna negativt. I länder med stort behov av skuldsanering krävs strukturreformer för att stärka tillväxtpotentialen.

I synnerhet i euroområdet riskerar låg inflation och låg efterfrågan att hämma återhämtningen. Vad som händer i de största ekonomierna i euroområdet kommer att påverka alla delar av EU. Framför allt Frankrike och Italien måste ta itu med sina flaskhalsar för tillväxt genom att påskynda strukturreformerna. På samma gång har Tyskland ett i stort positivt sparande som kan stödja välbehövliga investeringar i modernisering och utbyggnad av infrastrukturen. En

---

[5] Analysen är gjord av kommissionens personal och finns här: http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_en.htm

[6] För de medlemsländer som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram tar rapporten upp framstegen med att genomföra reformerna.

[7] Vilka medlemsländer som kräver fördjupade granskningar framgår av kommissionens rapport om förvarningsmekanismen 2015 (COM(2014) 904 av den 28 november 2014).

[8] COM(2014) 907, 28.11.2014.

[9] Kommissionens meddelande, Att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler, COM(2015) 12, 13.1.2015.

lämplig policymix krävs alltså i euroområdet för att stärka förtroendet, bidra till en ombalansering och stabilisera återhämtningen. En sådan mix bör också backa upp ECB:s penningpolitiska åtgärder och bidra till att återställa prisstabiliteten i ett klimat med mycket låg inflation.

Ruta 1. Uppdateringar enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser

I sin rapport om förvarningsmekanismen från november 2014 aviserade kommissionen fördjupade granskningar för 16 medlemsländer: Belgien, Bulgarien, Finland, Frankrike, Irland, Italien, Kroatien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovenien, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tyskland och Ungern.[10]

Enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser är syftet med de fördjupade granskningarna att utvärdera om det föreligger obalanser eller alltför stora obalanser i de aktuella medlemsländerna.[11] *I de fördjupade granskningarna diskuteras bland annat utvecklingen av ländernas bytesbalans, sparande och investeringar, effektiva växelkurs, exportmarknadsandelar, kostnads- och icke-kostnadsrelaterad konkurrenskraft, produktivitet, privat och offentlig skuldsättning, bostadspriser, kreditflöden, finanssystem, arbetslöshet och andra faktorer. Orsakerna till obalanserna och de risker de ger upphov till skiljer sig från en ekonomi till en annan. De fördjupade granskningarna tittar också på om de makroekonomiska obalanserna har någon euroområdesdimension och eventuella politiska utmaningar för euroområdet i sin helhet.*

Sedan november förra året har kommissionens avdelningar varit i nära kontakt med experter i de nationella förvaltningarna för att granska de senaste uppgifterna. De fördjupade granskningarna publiceras tillsammans med det här meddelandet som en del av respektive landsrapport. Bilaga 1 och bilaga 3 till det här meddelandet innehåller en översikt över läget i varje medlemsland.

De viktigaste slutsatserna kan sammanfattas enligt följande:

- ***Kroatien**, **Bulgarien**, **Frankrike**, **Italien** och **Portugal** anses befinna sig i ett läge med **alltför stora obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning**, inklusive alla medlemsländers regelbundna översyn av framstegen i relevanta kommittéer på EU-nivå.*
  - *För Kroatiens och Frankrikes del har riskerna för obalanser ökat betydligt. Det innebär för Frankrike en skärpning av landets status jämfört med förra året. I maj kommer kommissionen att, med beaktande av ambitionsnivån i de nationella reformprogrammen och andra åtaganden som görs fram till dess, överväga om man ska rekommendera rådet att i enlighet med artikel 7.2 i förordning 1176/2011 anta rekommendationer där det fastställs att det föreligger alltför stora obalanser och rekommendera att de bägge medlemsländerna vidtar korrigerande åtgärder som ska fastställas i en plan för korrigerande åtgärder.*
  - *Obalanserna i Italien är fortfarande alltför stora, vilket kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning av pågående och planerade reformer.*
  - *För Bulgariens och Portugals del kommer kommissionen mot bakgrund av läget att särskilt övervaka de politiska åtgärder som rådet har rekommenderat.*
- ***Irland**, **Spanien**, **Ungern** och **Slovenien** anses befinna sig i en situation med **obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder med särskild övervakning**:*
  - *För Irland och Spanien kommer denna övervakning att baseras på fortsatt övervakning efter avslutat program.*

[10] Grekland och Cypern får för närvarande finansiellt stöd och därför övervakas obalanserna och de korrigerande åtgärderna inom ramen för respektive lands program.

[11] Därför uppfyller det här meddelandet kraven i artiklarna 6.1 och 7.1 i rådets förordning (EU) nr 1176/2011. Enligt den förordningen ska kommissionen informera Europaparlamentet, rådet och Eurogruppen om resultatet av de fördjupade granskningarna. Enligt förfarandet vid makroekonomiska obalanser avses med obalanser sådana trender som leder till en utveckling som inverkar negativt på ekonomin i ett medlemsland eller i den monetära unionen eller i unionen som helhet. Med alltför stora obalanser avses allvarliga obalanser, inbegripet obalanser som skulle kunna äventyra den ekonomiska och monetära unionens korrekta funktion.

- *Kommissionen anser att Slovenien har gjort stora justeringar det senaste året. Det går därmed att dra slutsatsen att obalanserna inte längre är alltför stora men kommissionen framhåller att det fortfarande finns betydande risker.*

- ***Tyskland och Ungern** anses befinna sig i en situation med **obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och övervakning**: För Tysklands del menar kommissionen att trenderna för de obalanser som identifierades förra gången inte har förbättrats nämnvärt och att de politiska åtgärderna hittills varit otillräckliga.[12] Kommissionen anser att Ungern inte gjort några påtagliga förbättringar.*

- ***Belgien**, **Nederländerna**, **Rumänien**, **Finland**, **Sverige** och **Storbritannien** anses befinna sig i en situation med **obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning**.*

Resultaten från de fördjupade granskningarna kommer att ingå i nästa steg i den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken, vilket förklaras nedan. För euroländerna kommer kommissionen att särskilt övervaka de politiska åtgärder som rådet rekommenderat och kommer att stå i kontakt med de nationella förvaltningarna för att sörja för uppföljningen.

3. MEDLEMSLÄNDERNAS SVAR PÅ DE STÖRSTA PROBLEMEN

Av landsrapporterna framgår att medlemsländerna i varierande grad har vidtagit åtgärder för att ta itu med de problem som framgår av de landsspecifika rekommendationerna. De visar emellertid också att rekommendationerna i hög grad finns med på den inhemska politiska dagordningen i länderna med de största problemen. Enligt bilaga 2 till det här meddelandet finns det belägg för att rekommendationerna för 2014–2015 i de allra flesta fall har börjat genomföras, men att framstegen måste utredas närmare, också mot bakgrund av de utmaningar som varje land står inför och även för EU som helhet.

Detta visar klart och tydligt att EU:s nya system för ekonomisk styrning – om det tillämpas rätt på alla nivåer – i högsta grad medverkar till att identifiera de prioriterade åtgärdsområden på nationell nivå som avspeglar i hur hög grad länderna är ömsesidigt beroende av varandra. Det finns också tydliga tecken på förbättringar i de länder som har vidtagit reformer. En kombination av strukturreformer, investeringar och finanspolitiskt ansvar (”den goda triangeln” enligt tillväxtöversikten för 2015), med större fokus på social rättvisa och reformernas sociala dimension, bidrar till att bygga en solid grund för hållbar tillväxt, större social sammanhållning och ekonomisk konvergens. Av kommissionens analys framgår också var otillräckliga reformer på nationell nivå inverkar negativt på konkurrenskraften och hållbarheten och potentiellt även på andra medlemsländer.

3.1 Stimulera investeringar

Efter två år med krympande investeringar ökade de totala investeringarna med 2,2 % i EU respektive 0,9 % i euroområdet 2014. Investeringstakten väntas öka ännu mer andra halvåret i år både i EU och euroområdet, med en årlig tillväxttakt på 3,0 % i EU och 2,0 % i

[12] Det ska noteras att enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser ska kommissionen granska medlemsländer med varaktigt stort bytesbalansunderskott och stora förluster av konkurrenskraft. Dessutom gäller enligt förordningen att politiken i de medlemsländer som bygger upp stora bytesbalansöverskott bör syfta till att identifiera och genomföra åtgärder som bidrar till att stärka den inhemska efterfrågan och tillväxtpotentialen (se skäl 17).

euroområdet. Under 2016 väntas de totala investeringarna öka till 4,6 % i EU och 4,4 % i euroområdet. Investeringarna är emellertid ändå för låga för att förnya och modernisera kapitalstocken i EU och för att på ett avgörande sätt få fart på jobb och tillväxt i framtiden.

Ett viktigt inslag i de pågående insatserna är att stabilisera finanssektorn och återställa bättre lånevillkor för den reala ekonomin. Flertalet medlemsländer har gjort framsteg när det gäller att återställa kapitalbuffertar i banksektorn och, där det är nödvändigt, avveckla problemtyngda banker (t.ex. Irland, Slovenien, Spanien och Storbritannien). Detta skapar förutsättningar för ett mer dynamiskt kreditutbud framöver. ECB:s omfattande utvärdering av storbankernas balansräkningar förra året och den nystartade gemensamma tillsynsmekanismen har bidragit till att stärka förtroendet i banksektorn.

I många medlemsländer har de privata investeringarna ännu inte kommit tillbaka till nivåerna före krisen, så investeringsgapet är fortfarande stort.[13] Tillsammans med EU:s struktur- och investeringsfonder för perioden 2014–2020 kommer kommissionens investeringsplan för Europa att bidra mycket till att återställa investeringsnivåerna och stimulera de viktiga investeringar som EU behöver för en sysselsättningsskapande tillväxt. Det finns till exempel stora investeringsbehov i energiinfrastruktur för att fullborda den inre marknaden för energi och öka försörjningstryggheten. Bra exempel på prioriteringar är förbindelselänkar, t.ex. Östersjölänken som kopplar samman gasmarknaderna i Estland och Finland och en framtida länk mellan den iberiska halvön och Frankrike. Det behövs också modernare transporter och digital infrastruktur för att ytterligare stödja rörlighet och utbyte. Investeringar i utbildning, forskning och innovation betraktas också som en övergripande prioritering.

I många länder spelar EU-pengar en viktig roll för att finansiera investeringar och administrativa reformer. Det krävs dock fler insatser för att förbättra förvaltningen av EU-medel, t.ex. i Bulgarien, Tjeckien, Kroatien, Italien, Rumänien och Slovakien.

3.2 Snabbare strukturreformer

Det krävs strukturreformer på tjänste-, produkt- och arbetsmarknaderna för att stärka och hålla den ekonomiska återhämtningen under armarna, korrigera skadliga obalanser, förbättra investeringsförhållandena och frigöra potentialen för ekonomierna i medlemsländerna. Samtidigt måste vissa reformer samordnas av medlemsländerna för att maximera de positiva spridningseffekterna och minimera de negativa. Reformernas sociala följdverkningar måste också följas noggrant.

Sedan mitten av 2013 har förhållandena på arbetsmarknaden förbättrats, vilket den fallande arbetslösheten är ett tecken på (även om den är fortsatt hög), och sysselsättningen växer i både EU och euroområdet. Ungdomsarbetslösheten är emellertid fortsatt hög och långtidsarbetslösheten har ökat sedan starten på krisen. Det kommer att ta tid att sänka arbetslöshetsnivåerna.

[13] Under 2013 låg investeringarna fortfarande på 19,3 % av BNP, omkring två procentenheter lägre än det historiska genomsnittet om man räknar bort år med stora konjunktursvängningar (jfr den årliga tillväxtöversikten 2015, COM(2014) 902).

Med tanke på krisens följdverkningar på samhället måste flera länder modernisera sin arbetsmarknadspolitik och sina välfärdssystem för att kunna hantera dagens utmaningar. De måste stödja nya arbetsplatser samtidigt som de ger ett omfattande socialt skydd, främst till de behövande. De måste också ta itu med riskerna för social utestängning och den ökande fattigdomen. Nästan alla medlemsländer har konstaterat att de här behoven finns och har vidtagit åtgärder för att tillgodose dem. I många länder måste lönesättningen bättre följa produktivitetsutvecklingen och man måste se till att utbildningssystemen bättre matchar arbetsmarknadens behov. En del medlemsländer, t.ex. Estland, tänker genomföra eller genomför åtgärder för att minska skattekilen, ofta genom att sänka skatten på arbete, särskilt för de lågavlönade.

För att bekämpa ungdomsarbetslösheten har alla länder nu infört en ungdomsgaranti, men många måste fortfarande förbättra den offentliga arbetsförmedlingens förmåga att åtgärda långtidsarbetslösheten. Kommissionen förslog nyligen att EU-lagstiftaren omedelbart frigör extra finansiering genom en nylansering av sysselsättningsinitiativet för unga[14].

Segmenterade arbetsmarknader är fortfarande ett problem i många medlemsländer. I Nederländerna har regeringen drivit igenom en långtgående reform av arbetsrätten med målet att minska tudelningen på arbetsmarknaden och främja rörligheten. Den italienska jobblagen ändrar på ett grundläggande sätt det lagstadgade anställningsskyddet och arbetslöshetsförmånerna för att göra det lättare för människor att ta sig in på eller lämna arbetsmarknaden, underlätta rörlighet mellan sektorer och främja stabilare anställningar, särskilt för unga.

Reformerade och integrerade produktmarknader är viktiga för att öka produktiviteten, återställa konkurrenskraften och förbättra företagsklimatet, vilket också stimulerar produktiva privata investeringar. Vissa medlemsländer har vidtagit åtgärder för att stimulera konkurrensen i tjänstesektorn och detaljhandeln och avreglera vissa reglerade yrken, men framstegen är totalt sett små.

I fråga om reglerade yrken i tjänstesektorn har de föreslagna reformerna ibland låg ambitionsnivå (t.ex. Frankrike) eller stöter på hinder vid antagande eller genomförande (t.ex. Italien, Portugal och Spanien). Polen är ett undantag med en ambitiös reformprocess som inleddes 2013 och fortsatte 2014. Målet är enklare tillträde till över 200 reglerade yrken. Begränsade reformer för detaljhandeln har antagits i några få länder (t.ex. Finland, Frankrike och Spanien).

Framstegen med att rationalisera regelverket för företagen är blandade. Trots vissa begränsade framsteg (t.ex. Italien, Rumänien och Slovenien) finns ett allmänt behov av att modernisera, effektivisera och öka öppenheten i statsförvaltningen, stärka kampen mot korruption, skattesmitning och svart arbete. Det är också viktigt att förbättra rättssystemets oberoende, kvalitet och effektivitet, sörja för en kontroll av att avtal följs och inrätta ett välfungerande insolvensregelverk. I exempelvis Slovakien antogs en ny lag om meddelarfrihet 2014 och en handlingsplan mot korruption uppdaterades i december 2014.

3.3 Fortsatt tillväxtvänligt finanspolitiskt ansvar

[14] COM(2015) 46, 4.2.2015.

De stora finanspolitiska ansträngningar som de flesta medlemsländer gjort sedan 2010 börjar bära frukt. Processen är inte avslutad och fler framsteg mot en hållbar finanspolitik krävs ännu i flera länder. Både i EU och i euroområdet väntas skuldkvoten stabiliseras under 2014–2015 innan den börjar sjunka något 2016. Vissa regeringar kan nu använda det större finanspolitiska utrymmet och lägre lånekostnader till att kompensera negativa kortsiktiga effekter och snabba på strukturreformerna. Samtidigt bör man också inrikta sig på att effektivisera de offentliga finanserna, höja deras kvalitet och göra dem mer tillväxtvänliga. Statsskulden har ökat mycket de senaste fem åren och ligger kvar på nivåer över 90 % av BNP i Belgien, Irland, Spanien, Frankrike, Italien och Portugal, eller på nivåer som är mycket högre än före krisen i Kroatien och Slovenien.

Anpassningstakten är mycket lägre, vilket speglar både cykliska förhållanden och lägre finanspolitiska ansträngningar. Vissa länders höga skuldkvoter visar att de måste intensifiera sina finanspolitiska insatser för att säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet och undvika att ränteutgifterna tränger undan andra mer produktiva utgifter.

Ruta 2. Uppdateringar enligt stabilitets- och tillväxtpakten

I sin bedömning av euroländernas utkast till budgetplaner för 2015 från november 2014 angav kommissionen att sju länders planer riskerade att inte uppfylla paktens regler (Belgien, Spanien, Frankrike, Italien, Malta, Österrike och Portugal). För Frankrike, Italien och Belgien aviserade kommissionen också att den hade för avsikt att tidigt i mars 2015 granska situation i förhållande till deras skyldigheter enligt pakten, då ländernas budgetlagar för 2015 var färdiga och deras program för strukturreformer var mer detaljerade.
Sedan dess har de här länderna presenterat ny information om sina finanspolitiska planer och reformplaner, som publiceras samtidigt som det här meddelandet. Som brukligt är tar kommissionen också tillfället i akt att i samband med publiceringen av sina senaste ekonomiska prognoser uppdatera sina råd.
Mot denna bakgrund drar kommissionen följande slutsatser:

- *Kommissionen rekommenderar att rådet antar en ny rekommendation till **Frankrike** om att landet ska korrigera sitt alltför stora underskott till 2017. Den nya rekommendationen innehåller stränga milstolpar för den finanspolitiska anpassningen som måste följas och som ska utvärderas regelbundet, med en första utvärdering i maj 2015. I linje med meddelandet om att på bästa sätt utnyttja flexibiliteten inom stabilitets- och tillväxtpaktens befintliga regler ska detta ge Frankrike tillräckligt med tid för att genomföra ambitiösa strukturreformer. Den franska regeringen antog och publicerade de första inslagen i en plan för strukturreformer den 18 februari 2015.*
- *Kommissionen antar rapporter om det finanspolitiska läget i **Belgien**, **Italien** och **Finland** enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, där den granskar om de tre ländernas följer fördragets underskotts- och skuldkriterier. Trots att länderna inte verkar iaktta gränsvärdet för statsskulden anser kommissionen att det inte är berättigat att inleda ett förfarande vid alltför stora underskott i det här skedet mot bakgrund av relevanta och viktiga faktorer som kommissionen måste ta hänsyn till vid bedömningen av efterlevnaden av skuldkriteriet enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget.*
  För Belgien och Italien tar kommissionen hänsyn till följande relevanta faktorer i sin bedömning: i) De aktuella ogynnsamma ekonomiska förhållandena som kännetecknas av låg nominell tillväxt gör det särskilt svårt att följa skuldregeln. ii) De bägge länderna förväntas i stort sett klara den föreskrivna anpassningen mot det medelfristiga målet och iii) långtgående

planer på strukturreformer håller på att genomföras. Att Finland vid första anblicken överskrider referensvärdet på 60 % kan förklaras av landets stöd till den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen i euroområdet.

Det är av största vikt att länderna följer den föreskrivna finanspolitiska strukturella anpassningen, och särskilt när det gäller Frankrike, Italien och Belgien, genomför de pågående och planerade strukturreformerna fullt ut (som regeringarna formellt enats om och antagit). Kommissionen kommer att sörja för en noggrann övervakning inom den europeiska planeringsterminen, på grundval av de nationella reformprogram och stabilitets- och konvergensprogram som ska lämnas in i mitten av april. Kommissionen kommer också att särskilt övervaka Italiens och Frankrikes alltför stora obalanser inom förfarandet vid makroekonomiska obalanser. Om ett av medlemsländerna inte genomför de föreskrivna reformerna kommer kommissionen att betrakta detta som en relevant faktor i de kommande rapporterna där man utvärderar behovet av att inleda ett förfarande vid alltför stora underskott, och för de medlemsländerna som redan omfattas av förfarandet, som en försvårande omständighet när man beslutar hur mycket tidsfristen för korrigeringen ska förlängas i en ny rekommendation efter utvärderingen av effektiva åtgärder. Om inga effektiva finanspolitiska åtgärder vidtas kommer förfarandet att trappas upp och bidragen från europeiska struktur- och investeringsfonderna kan komma att dras in. För euroländer innebär detta att kommissionen kommer att rekommendera rådet att ålägga landet en straffavgift[15].

Kommissionen har också bedömt medlemsländernas svar på rekommendationerna om den institutionella aspekten av finanspolitiken liksom den långsiktiga dimensionen. Enligt överenskommelsen på EU-nivå införde medlemsländerna nya inslag som numeriska finanspolitiska regler, medelfristiga ramar, oberoende finanspolitiska institutioner och förbättrade budgetförfaranden, med det finns fortfarande mer att göra.

Medlemsländerna måste göra mer för att modernisera sina pensionssystem. Effekterna av den åldrande befolkningen är en utmaning för de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, i synnerhet i de länder där äldreförsörjningskvoten[16] förväntas öka betydligt de kommande åren. Den åldersrelaterade utgiftsökningen måste tyglas för att bidra till de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. Arbetsmarknadens parter i Finland enades i september 2014 om en pensionsreform som träder i kraft 2017.

Begränsade framsteg kan också noteras när det gäller att effektivisera vård och omsorg och se till att de fungerar bra och är tillgängliga samtidigt som kostnaderna hålls nere. Rumänien har infört elektroniska sjukvårdskort som ska registrera alla besök och recept och avslöja missbruk av vård och läkemedelsförskrivning.

4. VAD HÄNDER NU?

Den europeiska planeringsterminen är en viktig process för att se till att den ekonomiska politiken samordnas och integreras på EU-nivå. Kombinationen av makroekonomiska och finanspolitiska övervakningsverktyg är avgörande för att skapa förenliga politiska agendor, ge konvergerande resultat och ta hänsyn till det ömsesidiga beroendet. Att stärka och rationalisera den europeiska planeringsterminen bör gå hand i hand med ökat egenansvar och bättre förståelse för processen på alla nivåer.

[15] Se också COM(2015) 12, 13.1.2015.
[16] Mätt som andelen av befolkningen över 65 år av 15–64-åringarna i procent.

Analysen som ligger till grund för landsrapporterna har gjorts efter öppen dialog med medlemsländerna på sakfrågenivå. Resultaten publiceras tidigare än föregående år. Skälet är att vi vill ge en bredare grupp aktörer i länderna och på EU-nivå möjlighet att hinna gå igenom de tekniska analyserna i detalj, inte bara land för land, mot bakgrund av förberedelserna av de nationella programmen, utan också för att titta på gemensamma frågor och ringa in de frågor som kan hanteras på ett mer samordnat sätt på EU-nivå, inom euroområdet och av varje enskilt medlemsland. I detta avseende utgör landsrapporterna också ett underlag för den bredare multilaterala övervakningen i rådet och dess kommittéer, som är mycket viktig för planeringsterminens framgång.

Kommissionen är redo att hålla dialoger på alla nivåer de kommande veckorna och månaderna: med medlemsländerna, Europaparlamentet, de nationella parlamenten, arbetsmarknadens parter och mer allmänt med alla intressenter.

I mars ska vi organisera en ny runda med bilaterala möten med medlemsländerna och ge tillfälle att diskutera landsrapporterna. I mitten av april ska medlemsländerna lägga fram sina nationella reformprogram och stabilitets- eller konvergensprogram. På grundval av alla de här källorna ska kommissionen lägga fram ett nytt, samlat paket med landsspecifika rekommendationer för 2015–2016 i maj. De kommer att vara inriktade på de viktigaste prioriteringarna.

Att rationalisera och stärka den europeiska planeringsterminen med målet att öka egenansvaret och effektiviteten kommer att vara ett viktigt inslag i den bredare diskussionen om en fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen[17].

[17] Se till exempel det analytiska underlaget om en bättre styrning av euroområdet som utarbetades inför Europeiska rådets informella möte den 12 februari 2015: http://ec.europa.eu/priorities/docs/economic-governance-note_en.pdf

BILAGA 1 – INTEGRERAD ÖVERVAKNING AV MAKROEKONOMISKA OCH FINANSPOLITISKA OBALANSER – ÖVERSIKTSTABELL MED DE UPPDATERINGAR SOM INGÅR I DET HÄR PAKETET

	Förfarandet vid makroekonomiska obalanser	**Stabilitets- och tillväxtpakten (MTO: medelfristigt budgetmål/EDP: förfarande vid alltför stora underskott)**	**Kommentarer**
AT	–	–	–
BE	Oförändrat: Obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning	MTO ännu inte uppnått, omfattas av övergångsregler för skuldkriteriet Kommissionens rapport enligt artikel 126.3 med beslut att inte inleda EDP i det här skedet	**EDP inleds inte i det här skedet** på grundval av relevanta faktorer
BG	Förändring: Alltför stora obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning	Ännu inte vid MTO	**Förvärrade obalanser** som beror på ökade risker efter finansiell oro under 2014
CY	–	–	Omfattas av särskilt program för finansiellt stöd
CZ	–	–	–
DE	Förändring: Obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och övervakning	Överträffar MTO, omfattas av skuldregeln	**Förvärrade obalanser** som beror på – ihållande låga investeringar och stort bytesbalansöverskott kombinerat med otillräckliga politiska åtgärder – ökad systemrisk för euroområdet
DK	–	–	–
EE	–	–	–
EL	–	–	Omfattas av särskilt program för finansiellt stöd
IE	Oförändrat: Obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning (övervakning efter avslutat program)	Alltför stort underskottet, tidsfrist för korrigering: 2015	–
ES	Oförändrat: Obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning (övervakning efter avslutat program)	Alltför stort underskott, tidsfrist för korrigering: 2016	–
FR	Förändring: Alltför stora obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning	Alltför stort underskott, tidsfrist för korrigering: 2015 Rekommendation till rådets rekommendation enligt artikel 126.7 med 2017 som tidsfrist för att korrigera det alltför stora underskottet	**Förvärrade obalanser** som beror på – försämrad konkurrenskraft och otillräckliga aviserade åtgärder för att förbättra de offentliga finansernas hållbarhet – systemrisk för euroområdet Beslut om aktivering av korrigerande del ska fattas i maj, mot bakgrund av det nationella reformprogrammet och andra åtaganden om strukturreformer **EDP** – ny tidsfrist, inklusive stränga delmål, och som tar hänsyn till de reformplaner som Frankrike skickat in
HR	Oförändrat: Alltför stora obalanser, som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning	Alltför stort underskott, tidsfrist för korrigering: 2016	MIP-beslut om aktivering av korrigerande del ska fattas i maj, mot bakgrund av det nationella reformprogrammet och andra åtaganden om strukturreformer

	Förfarandet vid makroekonomiska obalanser	Stabilitets- och tillväxtpakten (MTO: medelfristigt budgetmål/EDP: förfarande vid alltför stora underskott)	Kommentarer
HU	Oförändrat: Obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning	MTO ännu inte uppnått, omfattas av övergångsregler för skuldkriteriet	–
IT	Oförändrat: Alltför stora obalanser, som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning	MTO ännu inte uppnått, omfattas av övergångsregler för skuldkriteriet Kommissionens rapport enligt artikel 126.3 drar slutsatsen att inte inleda EDP i det här skedet	MIP: Status quo, med tanke på redan inskickade reformplaner som ska följas noggrant **EDP inleds inte i det här skedet** på grundval av relevanta faktorer
LT	–	–	–
LU	–	–	–
LV	–	–	–
MT	–	–	–
NL	Oförändrat: Obalanser som kräver övervakning och politiska åtgärder	MTO inte uppnått, omfattas av övergångsregler för skuldkriteriet	–
PL	–	–	–
PT	Förändring: Alltför stora obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning (övervakning efter avslutat program)	Alltför stort underskott, tidsfrist för korrigering: 2015	MIP-beslut (efter avslutat program) som beror på hög skuldsättningsnivå, både internt och mellan sektorer.
SI	Förändring: Obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning	Alltför stort underskott, tidsfrist för korrigering: 2015	**Minskande obalanser** som beror på förbättringar i handelsresultatet och banksektorn
SE	Oförändrat: Obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning	MTO uppnått	
SK	–	–	–
RO	Förändring: Obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning	MTO ännu inte uppnått	MIP-beslut som beror på svaga handelsresultat och svag konkurrenskraft
FI	Oförändrat: Obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning	MTO ännu inte uppnått Kommissionens rapport enligt artikel 126.3 drar slutsatsen att förfarandet inte inleds i det här skedet	**EDP inleds inte i det här skedet** på grundval av relevanta faktorer
UK	Oförändrat: Obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning	Alltför stort underskott, tidsfrist för korrigering: 2014–2015	

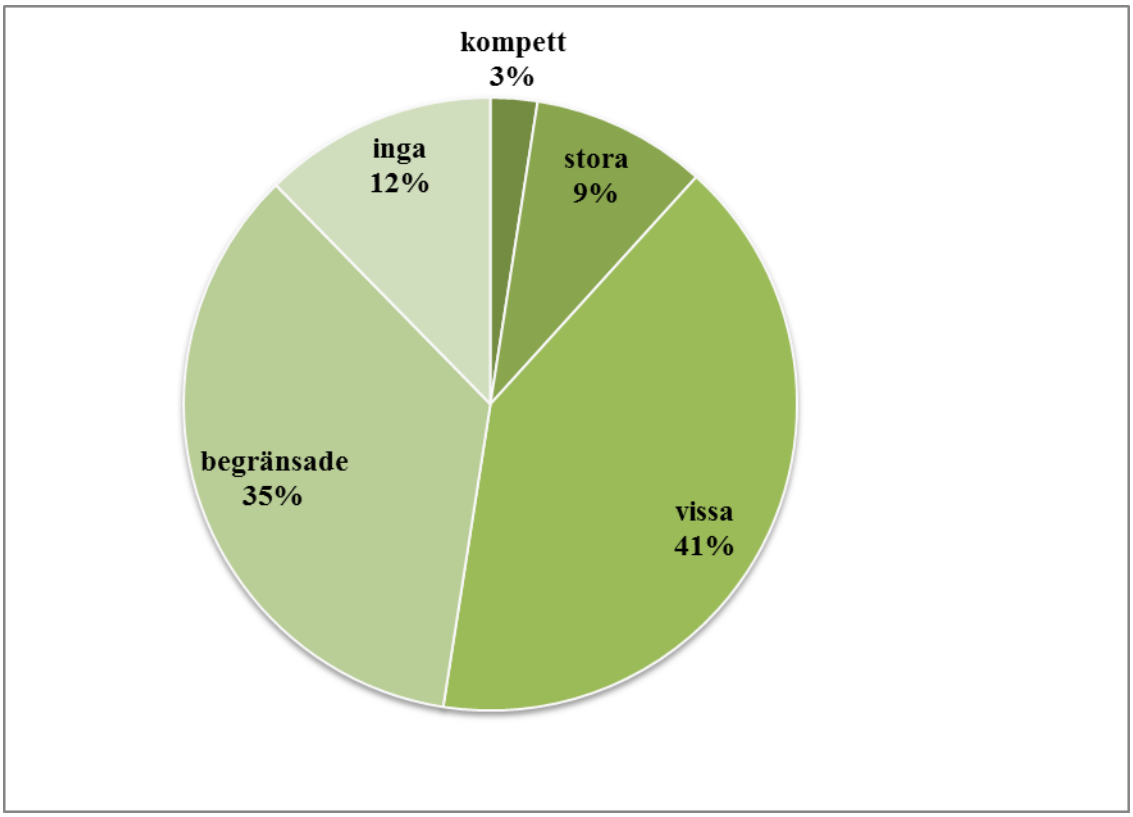
(*) Rekommendationerna enligt ”tvåpacket” (förordning nr 473/2013) om de åtgärder som ska vidtas för att säkerställa en snabb korrigering av det alltför stora offentliga underskottet gäller bara euroländer.

BILAGA 2: MEDLEMSLÄNDERNAS GENOMFÖRANDE AV DE LANDSSPECIFIKA REKOMMENDATIONERNA

Åtta månader efter Europeiska kommissionens förslag till landsspecifika rekommendationer 2014–2015 som därefter godkändes av medlemsländerna visar en första analys av genomförandet på vissa positiva tendenser. Fler detaljuppgifter finns i översiktstabellen i varje landsrapport.

Diagrammet nedan bygger på en analys av medlemsländernas framsteg med att lösa de problem som beskrivs i de landsspecifika rekommendationerna. Den gäller inte bedömningen av medlemsländernas resultat inom stabilitets- och tillväxtpakten. Diagrammet ska bara tjäna som illustration och har vissa metodbegränsningar: Alla landsspecifika rekommendationer är inte lika lätta att genomföra, eftersom vissa rent objektivt sett är svårare att uppnå än andra. Det blir t.ex. alltid tidsfördröjningar mellan utarbetandet av ett initiativ, nationella diskussioner, remissrundor och beslutsfattande, det praktiska genomförandet och utvärderingen av initiativets genomslag. Därför kan kommissionens analyser inte i första hand vara en ”avprickningsövning” utan måste först och främst vara kvalitativa. En kvantitativ bedömning ger dock en fingervisning om ländernas vilja och förmåga att genomföra de reformer som de enats om i rådet.

Medlemsländernas framsteg med att åtgärda de viktigaste av de problem som identifierades i de landsspecifika rekommendationerna 2014–2015

Exempel på genomförda reformer

Komplett genomförande	Ganska många rekommendationer kan anses vara helt genomförda. Det gäller viktiga arbetsmarknadsreformer (Kroatien), ytterligare förstärkning av banksektorn (Irland), skärpning av det finanspolitiska regelverket (Malta) och höjning av den lagstadgade pensionsåldern (Nederländerna).
Stora framsteg	Stora framsteg kan noteras på ett stort antal viktiga politikområden, t.ex. bättre tillgång till finansiering för småföretagen (Storbritannien, Spanien och Irland), snabbare omstrukturering av banksektorn (Slovenien), sänkta skatter för låginkomsttagare (Rumänien), reformer av insolvenslagstiftningen (Lettland), uppsökande av arbetslösa ungdomar (Kroatien) och förstärkning av konkurrensmyndigheten (Österrike).
Vissa eller begränsade framsteg	Vissa eller begränsade framsteg har gjorts i en stor majoritet av fallen. Det gäller främst aktiva arbetsmarknadsåtgärder (Sverige, Slovakien och Slovenien), kampen mot den svarta ekonomin (Spanien och Italien), reformer av statsförvaltningen (Spanien), nya reformer av pensionssystemet (Österrike), snabbare utbyggnad av det fasta bredbandsnätet (Polen), reformer av vårdsektorn (Slovenien, Rumänien, Tyskland och Österrike) och åtgärder för bättre efterlevnad av skattereglerna (Ungern).
Inga framsteg	Det är väldigt få rekommendationer som länderna inte gjort något åt alls. Problemen gäller t.ex. förstärkning av budgetramverket (Ungern, Estland, Polen och Irland), reformer av energimarknaden (Rumänien och Slovakien), reformer av lönebildningssystemet (Luxemburg och Rumänien) och pensionsreformer (Tyskland och Bulgarien).

BILAGA 3: SLUTSATSER I DE FÖRDJUPADE GRANSKNINGARNA LAND FÖR LAND

- **Belgien** har *makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning*. Hur den externa konkurrenskraften för varor utvecklas fortsätter att utgöra en riskfaktor och bör hållas under uppsikt, eftersom en förnyad försämring skulle hota den makroekonomiska stabiliteten. Ytterligare åtgärder för att säkerställa konvergens i kostnadsparametrarna skulle bromsa den fallande sysselsättningen i handelsutsatta sektorer, medan påtagliga framsteg för att sluta det historiska kostnadsgapet skulle kunna uppnås genom att omläggning av skattesystemet mot andra skattebaser än arbete. Statsskulden är fortsatt hög men flera faktorer mildrar de makroekonomiska riskerna.
- **Bulgarien** har *alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. Särskilt turbulensen i finanssektorn under 2014 har skapat oro när det gäller bankpraxis i inhemskt ägda banker, med potentiellt stora följder för finanssektorn och den allmänna makroekonomiska stabiliteten. Makroekonomiska risker som bör hållas under närmare uppsikt inkluderar handelsresultatet som är fortsatt negativt men på bättringsvägen, företagens alltför höga skuldsättning och den svaga anpassningen av arbetsmarknaden.
- **Tyskland** har *makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och övervakning*. Riskerna har ökat eftersom både de privata och offentliga investeringarna forsätter att vara otillräckliga, vilket bromsar tillväxten, och bidrar till det mycket höga bytesbalansöverskottet som även fortsättningsvis måste följas noggrant. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa effekter på Tysklands ekonomi och, med tanke på dess storlek, för negativa spridningseffekter till den ekonomiska och monetära unionen.
- **Irland** har *makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. Irland slutförde EU–IMF:s program för finansiellt stöd 2013 och omfattas för närvarande av övervakning efter avslutat program och inom den europeiska planeringsterminen. De ekonomiska utsikterna har visserligen förbättrats markant, men faktorer som bör följas noggrant är risker i samband med hög privat och offentlig skuldsättning, kvardröjande utmaningar i finanssektorn, särskilt när det gäller bankernas lönsamhet, samt anpassning av arbetsmarknaden som kännetecknas av hög strukturell arbetslöshet.
- **Spanien** har *makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. Spanien lämnade programmet för finansiellt stöd för återkapitalisering av finansinstitut 2014 och omfattas för närvarande av övervakning efter avslutat program och inom den europeiska planeringsterminen. Trots vissa förbättringar av bytesbalansens ombalansering bör riskerna i samband med den höga privata och offentliga skuldsättningen och den mycket negativa finansiella nettoställningen mot omvärlden även fortsättningsvis hållas under närmare uppsikt mot bakgrund av den mycket höga arbetslösheten. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa effekter på Spaniens ekonomi och, med tanke på dess storlek, för negativa spridningseffekter till den ekonomiska och monetära unionen.

- **Frankrike** har *alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. I maj kommer kommissionen att fatta beslut om att aktivera förfarandet vid alltför stora obalanser på basis av det nationella reformprogrammet och andra åtaganden om strukturreformer som meddelats vid detta datum. I ett läge med låg tillväxt och låg inflation, kombinerat med låg lönsamhet i företagen, och med tanke på de otillräckliga politiska åtgärderna hittills, har riskerna ökat betydligt, både till följd av en försämring av den kostnads- och icke kostnadsrelaterade konkurrenskraften och av en hög och växande fransk statsskuld. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa effekter på den franska ekonomin och, med tanke på dess storlek, för negativa spridningseffekter till den ekonomiska och monetära unionen.
- **Kroatien** har *alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. I maj kommer kommissionen att fatta beslut om att aktivera förfarandet vid alltför stora obalanser, på grundval av de nationella reformprogrammen och andra åtaganden om strukturreformer som meddelats vid detta datum. I ett läge med dämpad tillväxt, försenade omstruktureringar av företag och en dyster arbetsmarknadssituation, har riskerna ökat betydligt när det gäller svag konkurrenskraft, stor utlandsskuld och ökande offentlig skuld kombinerat med svag styrning i den offentliga sektorn.
- **Italien** har *alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. Mot bakgrund av en utdragen svag tillväxt och fortsatt låg produktivitet har riskerna ökat betydligt till följd av en mycket hög offentlig skuld samt svag kostnads- och icke kostnadsrelaterad konkurrenskraft. Behovet av åtgärder är särskilt stort för att minska risken för negativa effekter på Italiens ekonomi och, med tanke på dess storlek, för negativa spridningseffekter till den ekonomiska och monetära unionen.
- **Ungern** har *makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och övervakning*. Risker som bör hållas under uppsikt omfattar särskilt en fortsatt hög negativ nettoställning mot omvärlden trots vissa framsteg i ombalanseringen av bytesbalansen, den höga offentliga skulden liksom den höga regleringsbördan för finanssektorn och en hög andel nödlidande lån som gör det svårt att minska skuldsättningen.
- **Nederländerna** har *makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning*. Riskerna som orsakas av hög privat skuldsättning består och bör följas noggrant, även om nya åtgärder stöder bostadsmarknadens återhämtning och begränsar ökningen av bostadslån. Även om det höga bytesbalansöverskottet delvis kan förklaras av ekonomiska strukturer, är pensions- och skattesystemen potentiella orsaker till den ineffektiva kapitalallokeringen.
- **Portugal** har *alltför stora makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. Portugal lämnade programmet för ekonomisk anpassning 2014 och omfattas för närvarande av övervakning efter avslutat program och inom den europeiska planeringsterminen. Trots avsevärda framsteg under programmets gång, både rörande ekonomisk anpassning och politiska åtgärder, återstår betydande risker som måste hållas under närmare uppsikt och som rör höga skuldnivåer, både internt och externt, och i olika sektorer. Trycket för att minska skuldsättningen är också stort i ett läge med låg tillväxt, låg inflation och hög arbetslöshet.

- **Slovenien** har *makroekonomiska obalanser som kräver beslutsamma politiska åtgärder och särskild övervakning*. Ombalansering pågår, och övergripande beslutsamma politiska åtgärder, ett förbättrat exportresultat och bättre förutsättningar för tillväxt har minskat riskerna jämfört med fjolåret, särskilt de risker som är kopplade till extern hållbarhet. Svag företagsstyrning, ett stort statligt ägande, en fortsatt hög skuldsättning i företagen och ökande offentliga skulder innebär emellertid risker för den finansiella stabiliteten och tillväxten och bör hållas under närmare utsikt. Obalanserna är därför inte längre att betrakta som alltför stora, men måste även fortsättningsvis följas noggrant.
- **Finland** har *makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning*. Särskilt de risker som är förbundna med svag exportutveckling mot bakgrund av den strukturomvandlingen i industrin bör hållas under uppsikt. Medan nedgången i exportmarknadsandelar och tillverkningsindustrin i stort sett har upphört förblir investeringarna låga och den potentiella tillväxten har sjunkit. Skuldnivån i den privata sektorn har stabiliserats och verkar inte längre ge anledning till omedelbar oro, men dess relativt höga nivå kräver nära övervakning.
- **Sverige** har *makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning*. Särskilt hushållens skuldsättning är ännu mycket hög och fortsätter att öka till följd av stigande bostadspriser, fortsatt låga räntor, höga skatteincitament och begränsningar i bostadsutbudet. Den makroekonomiska utvecklingen med koppling till privat skuldsättning måste fortsätta att följas uppmärksamt.
- **Rumänien** har *makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning*. Under de tre på varandra följande EU–IMF-programmen har de externa och interna obalanserna minskat betydligt. Riskerna från en relativt stor negativ finansiell nettoställning mot omvärlden och svag exportkapacitet på medellång sikt måste emellertid hållas under uppsikt. Stabiliteten i finanssektorn har dessutom bevarats hittills, men banksektorns externa och interna sårbarhet kvarstår.
- **Storbritannien** har *makroekonomiska obalanser som kräver politiska åtgärder och övervakning*. Fortsatt vaksamhet krävs särskilt när det gäller riskerna med hushållens höga skuldsättning, som också är kopplad till bostadsmarknadens struktur. Ekonomins och finanssektorns motståndskraft har stärkts. Bostadsbristen kommer dock att bestå och kommer sannolikt att förstärka de höga bostadspriserna på medellång sikt och kommer fortsatt att göra sektorn mindre motståndskraftig mot risker.